

μηδὲ μὲν λαμβάνοντα, πᾶσι δίδοναι. τα-
 ρχος γὰρ ὅπλαίσι, ἢ οὐσία τῶν δίδοντας ἰ-
 διατάς· οἱ αὖ καὶ δοκοῦσιν ἄσπυτοι εἶναι· ἐπεὶ
 ὅγε τοιοῦτος δόξα αἰὸν μικρὰ βελτίων εἶναι
 τῆ ἀνελευτέρου. Διότα τὸ γὰρ ὅτι, καὶ ὑπὸ
 τῆς ἡλικίας, καὶ ὑπὸ τῆς δοξάζει, καὶ ὅτι τὸ
 μέσον διώταται ἐλθεῖν. ἔχει γὰρ τὰ τῆ ἀνε-
 λευτέρου. καὶ γὰρ δίδωσι, καὶ οὐ λαμβάνει. οὐ-
 δέποτε δὲ ὡς δεῖ, οὐδὲ δέ. εἰ δὲ τῶτο ἐδί-
 οδείη, ἢ πως δὴως μεταβῆσιν, εἴη αἰ ἀνε-
 λευτέρου. Δώσει γὰρ οὐ δεῖ, καὶ οὐ λήψεται
 ὅθεν οὐ δεῖ διὰ καὶ δοκῆ καὶ εἶναι φάμιλος τὸ
 ἦθος· οὐ γὰρ μοχθηροῦ, οὐδὲ ἀρχαίου, τὸ
 ὑπερβολικὸν δίδοντα καὶ μὴ λαμβάνοντα·
 ἡλιθίου δέ. ὁ δὲ τῶτον τὸν ἔχον ἄσπυτος,
 πολὺ δοκῆ βελτίων τῆ ἀνελευτέρου εἶναι,
 διὰ τε τὰ εἰρημίας, καὶ ὅτι ὁ μὲν ὠφελεί
 πολλοί, ὁ δὲ οὐθέν· ἀλλ' οὐδὲ αὐτόν. ἀλλ'
 εἰ πολλοὶ ἔσιν ἄσπυτοι, καὶ οὐδὲ εἴρηται, καὶ
 λαμβάνουσιν ὅθεν μὴ δεῖ, καὶ εἰσι καὶ τῶ-
 το ἀνελευτέροι. λιπτικὰ δὲ γίνονται, διὰ
 τὸ βούλεσθαι μὴ ἀνδραγαθῶν, ἀρχαίους δὲ τῶ-
 πο ποιεῖν μὴ διώταται. ταχὺ γὰρ ὅπλαί-
 σι αὐτῶν τὰ ὑπερβόλαια. ἀναρχίζονται
 οὐκ ἐτέρωθεν πορίζειν· αἴμα δὲ καὶ διὰ
 τὸ μὲν τῆ καλοῦ φροντίζειν, ὀλιγαίους
 καὶ παύσιν λαμβάνουσι. δίδοναι γὰρ ὅπ-
 λυμοῦσι τὸ δὲ πῶς, ἢ πῶθεν, οὐδὲν αὐτοῖς
 διαφέρει. διότι οὐδὲ ἐλευτέροι αἰ δόσεις
 ἀναρῶ εἰσιν. οὐ γὰρ ἀναρῶ, οὐδὲ τούτου ἀ-
 τῆ ἐνεκα, οὐδὲ ὡς δεῖ· ἀλλ' ἐνίοτε οἱ δὲ
 πένεσται, τούτοις πολλοῖσι ποιοῦσι, καὶ τοῖς
 μὲν μετέροις τὰ ἦθη, οὐδὲν αὐ δίδεν τοῖς
 ἢ κόλαξιν, ἢ πῶς δὴ μὴ ἡδονῶν πορίζου-
 σι, πολλὰ· διὰ καὶ ἀπολαύσι αὐτῶν εἰσιν οἱ
 πολλοί. ἀρχαίους γὰρ ἀνδραγαθῶν, καὶ εἰς
 τὰς ἀπολαύσις διαπαινεῖ εἰσι, καὶ διὰ τὸ
 μὴ σφοδρὸν τὸ καλὸν εἶναι, σφοδρὰς ἡδονὰς
 ἀποκλίνουσιν. ὁ μὲν οὐκ ἄσπυτος ἀπαμειβω-
 ζητος γυμνασίου, εἰς ταῦτα μεταβῆσιν· τυχῶν
 εἰ ὅπλματίας, εἰς τὸ μέσον, καὶ τὸ δέον ἀ-
 φέκοι· αἴ. ἢ δὲ ἀνελευτέρια, αἰατός ἐ-
 σι. δοκῆ γὰρ τὸ γῆρας καὶ πᾶσα ἀδωκα-
 μία ἀνελευτέροις ποιεῖν, καὶ συμφυέστερον
 τοῖς ἀνδραγαθῶν τῆς ἀπώτας. οἱ γὰρ πολλοὶ
 φιλοχρήματοι μάλλον, ἢ δοτικοί. καὶ δια-
 πίνει δὲ ὅπλοισι, καὶ πολυεσῆς ὅτι. πολλοὶ
 γὰρ ἔχουσι δοκοῦσι τῆς ἀνελευτερίας εἶναι.

quippe cum facile minimè sit, ut qui nul-
 la ex parte accipit, omnibus largiatur. cito
 enim priuatos eos homines qui dant, fa-
 cultas deserit: qui quidem prodigi esse et-
 tiam videntur, id est infertuari. Nam qui
 huiusmodi est, non paulo melior illibe-
 rali esse videretur: cum & ab ætate: & ino-
 pia curari facile possit, atque ita ad me-
 dium redire, cum enim ea habeat, quæ
 sunt liberalis, quippe qui det quidem &
 non accipiat, sed neutrum tamen neque
 ut debet, neque benè faciat, si ad hoc tan-
 tum vel assueuerit, vel aliquo alio modo
 fuerit mutatus, liberalis euadet, fiet siqui-
 dem ut & det quibus oportet, & non acci-
 piat vnde non oportet, vnde neque esse
 moribus prauus videtur. in dando enim
 & non accipiendo excedere non mali &
 ignobilis, sed stolidi potius hominis est.
 Qui autem hoc modo est prodigus, longè
 illiberali & auaro, cum ob antedicta, tum
 propterea esse melior videtur: quia ipse
 multis. illiberalis nemini prodest, imò ne
 sibi ipse quidem utilis est. Plerique tamen
 prodigi, sicut dictum est, etiam vnde non
 oportet, accipiunt: atque in hoc sunt illi-
 berales: qui ideo ad accipiendum prom-
 pti efficiuntur, quia cum velint expendere,
 facere id facile nequeunt. cito enim ip-
 sifis opes deficiunt: vt aliud sibi cõparare
 eas cogantur, quoniã præterea nullã hone-
 statis curam habet, vndique nullo habito
 defectu accipiunt. dare enim cum cupiant
 quo pacto & vnde id faciant, non curant.
 Quapropter neque liberales eorum da-
 tiones sunt, cum non sint honestæ, neque
 huius ipsius causa, neque vt oportet, effi-
 ciuntur: imò interdum eos, quos oportet
 esse pauperes, diuites reddūt, atque iis
 qui moderati sunt moribus, nihil: adula-
 toribus autè & ceteris, qui aliã quampiam
 voluptatem ipsis subministrant, multa lar-
 giuntur. vnde efficitur, vt plerique ex his
 intemperantes etiam sint: nam & quia fa-
 cile expendunt, in intemperantia etiam
 profusos sumptus faciunt: & quia non ad
 honestatem spectantes viuunt, ad volup-
 tes quoque declinant. Prodigus igitur si
 incorrectus permaneat, in hæc transit: si
 curationem admittat, ad mediocritatem
 deuenire, honestatèque potest. At illi-
 beralitas incurabilis est, nam & senectus
 & omnis imbecillitas reddeue illiberales
 videtur: magisq. quam prodigalitas, homi-
 nibus natura insita est: nam plerique sunt
 pecuniarũ cupidis magis, quam ad dandum
 prop̃ti: & latè patet, multiformisq. est. Mul-
 ti enim modi esse illiberalitatis videntur.